

รูปแบบการแก้ปัญหาคำภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัด
การเขียนคำในมาตราตัวสะกด กรณีศึกษา: โรงเรียนบ้านสำราญ ตำบลสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร

A Model for Solving Thai Spelling Errors Among Fourth-Grade Students Using Word-
Pattern Writing Exercises: A Case Study of Ban Samran School Samran Subdistrict
Mueang District, Yasothon Province

จิตรกัญญา ศรีงา

จิตรานุช ศรีงา

อรรถชัย สุดบนิด

วรเชษฐ์ โทอิน

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาลัยศาสนศาสตร์ยโสธร

Jitkanya Sriphunga

Jittranoot Sriphunga

Attachai Sudbonid

Worachet Tho-un

Mahamakutbuddhist University, Yasothon Buddhist College

Corresponding E-mail: worachet.th@mbu.ac.th

วันที่รับบทความ: 19 เมษายน 2568; วันที่แก้ไขบทความ 24 เมษายน 2568; วันที่ตอบรับบทความ: 25 เมษายน 2568

Received: April 19, 2025; Revised: April 24, 2025; Accepted: April 25, 2025

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการแก้ปัญหาคำภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนคำในมาตราตัวสะกด กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านสำราญ ตำบลสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร การวิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลอง โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่พัฒนาขึ้น จำนวน 7 คน และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการเรียนการสอนแบบปกติ จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบฝึกหัดการสะกดคำแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนรู้การสะกดคำ โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม E1/E2

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีพัฒนาการด้านการเขียนคำที่ถูกต้องเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุม ค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม E1/E2 = 82.34/84.50 นักเรียนกลุ่มทดลองยังมีทัศนคติที่ดีขึ้นต่อการเรียนรู้การสะกดคำ โดยให้ความสนใจและมีความกระตือรือร้นในการฝึกฝนมากขึ้น ซึ่งชี้ให้เห็นว่า แบบฝึกหัดการสะกดคำที่พัฒนาขึ้นสามารถใช้เป็นเครื่องมือเสริมในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนระดับประถมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปปรับใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทอื่น ๆ ได้

คำสำคัญ : การเขียนคำภาษาไทยไม่ถูกต้อง; การเขียนคำในมาตราตัวสะกด; แบบฝึกหัด

Abstract

The objective of this research was to develop a remedial model for improving Thai word spelling among Grade 4 students through the use of spelling practice exercises based

on Thai orthographic rules. The study was conducted as a case study at Ban Samran School, Samran Sub-district, Mueang District, Yasothon Province. A quasi-experimental research design was employed, with the sample divided into two groups: an experimental group ($n = 7$), which received instruction using the developed spelling exercises, and a control group ($n = 7$), which received conventional instruction. The research instruments included a set of spelling exercises, pre- and post-tests, and a student attitude questionnaire toward spelling instruction. Data were analyzed using mean scores, standard deviation, and the E1/E2 efficiency index.

The findings revealed that the students in the experimental group demonstrated statistically significant improvement in their spelling accuracy at the .05 level compared to the control group. The efficiency values of the developed instructional set were $E1 = 82.34$ and $E2 = 84.50$. Moreover, students in the experimental group exhibited more positive attitudes toward spelling instruction, showing greater interest and enthusiasm in practice. These results suggest that the developed spelling exercises are an effective supplementary tool for enhancing Thai writing skills among primary school students and can be adapted for use in other Thai language teaching contexts.

Keywords: Thai spelling errors; spelling of words based on Thai orthographic rules; Worksheets

บทนำ

วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่สำคัญและเป็นพื้นฐานของการเรียนในทุกวิชาเด็กนักเรียนควรจะมีทักษะในการอ่านและการเขียนได้ถูกต้อง ทักษะการอ่าน และการเขียน เป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของคน เพราะในการดำรงชีวิตประจำวันของคนเรา การอ่าน และการเขียนเป็นการสื่อความหมายถึงกันได้อย่างถูกต้อง จึงจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการอ่าน และการเขียนสะกดคำ กล่าวคือต้องอ่านเขียนได้ถูกต้อง รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพด้วยความสำคัญดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นคนดี มีปัญญา และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อให้บรรลุจุด มุ่งหมายดังกล่าวจะต้องให้นักเรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ อย่างสมดุลกันเป็นไปตามธรรมชาติและความสามารถของนักเรียน ทั้งการดู ฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สัมพันธ์กันโดยใช้กระบวนการคิดเป็นตัวเชื่อมโยงไม่เน้นการอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียวแต่จะเน้นการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้ภาษาในการแก้ปัญหาในการดำรงชีวิต และการแก้ปัญหาสังคมเน้นการสอนภาษาในฐานะของเครื่องมือการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองสามารถนำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาตนเอง ดังนั้น เด็กไทยทุกคนควรเรียนรู้ และใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องทุกโอกาส ซึ่งการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่าน และการฟังเป็น ทักษะของการรับรู้เรื่องราว ความรู้ประสบการณ์ ส่วนการพูด และการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาไทยจึงต้องเรียนเพื่อการสื่อสารให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างมีประสิทธิภาพสามารถนำความรู้ความคิดมาเลือกใช้

เรียบเรียงคำมาใช้ตามหลักภาษาได้ถูกต้องตรงความหมายตามกาลเทศะ และสามารถใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549: 81) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกดต่าง ๆ นับว่าเป็นปัญหาอีกอย่าง หากนักเรียนอ่าน เขียนตัวสะกดไม่ถูกต้องจะทำให้สื่อความหมายผิดพลาดไม่ตรงตามความต้องการ การสอนทักษะการอ่านเขียนจะต้องเน้นทักษะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เพราะการสะกดคำให้ถูกต้องจะทำให้อ่านหนังสือออกและเขียนหนังสือได้ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนวิชาต่าง ๆ การเขียนสะกดคำ จึงมีความจำเป็นและเป็นพื้นฐานที่สำคัญในทักษะการเขียน ดังที่ วรณา แซ่ตั้ง (2541: 2-3) กล่าวว่า สำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษา การเขียนคำที่มีตัวสะกดเป็นปัจจัย พื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้เพราะการเรียนวิชาต่าง ๆ ทุกระดับ ต้องอาศัยความสามารถทางการอ่าน และการเขียนคำที่มีตัวสะกดแทบทั้งสิ้นมีทักษะทางการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ดีแล้วจะมีผลทำให้ทักษะทางด้านการฟัง การดู และการพูดดีขึ้นทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอื่น ๆ ดีตามไปด้วย การอ่านเขียนคำที่มีตัวสะกดเป็นเสมือนกุญแจดอกสำคัญที่ไขไปสู่ความฉลาดรอบคอบและความเจริญงอกงามทางสติปัญญาการเรียนรู้ และใช้วิธีเขียนคำที่มีตัวสะกดที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทุกคน การรู้จักฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้เรียนมีพื้นฐานในการอ่าน เขียนที่ดีทั้งจะช่วยให้เกิดความ ชำนาญและความรู้กว้างขวางด้วยการอ่านเขียนคำที่มีตัวสะกดได้ถูกต้องจะช่วยให้การสื่อความหมาย มีประสิทธิภาพ ถ้านักเรียนอ่านเขียนคำที่มีตัวสะกดผิดจะทำให้การสื่อความหมายผิดไปด้วยและทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่เป็นไปตามที่พึงประสงค์ การฝึกอ่านเขียนสะกดคำอย่างถูก วิธีต้องอาศัยองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง เช่น การฝึกทำซ้ำ ๆ ทวนบ่อย ๆ จึงจะทำให้ผู้เรียนจำได้ฟังเข้าใจ พูดอ่านและเขียนได้ถูกต้องคล่องแคล่ว Thorndike ได้ให้ความเห็นว่าการทำซ้ำ ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้นภาษาไทยเป็นวิชาทักษะการฝึกฝนบ่อย ๆ จะทำให้เกิดความแม่นยำในเนื้อหาดีขึ้น โดยเฉพาะ เรื่องการใช้ภาษา การเขียน การอ่าน การฟังต่าง ๆ ถ้าทำบ่อย ๆ ความชำนาญจะเกิดขึ้นเขียนสะกด คำผิดน้อยลง (กรรณิการ พวงเกษม 2535: 11) ดังนั้น เพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้ได้ผลและเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาหาทางปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนรู้และสนใจการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดต่าง ๆ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้และ มนทิรา ภักดีณรงค์ (2541: 99-111) กล่าวว่านักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะชนิดต่าง ๆ มีความคงทนในการเรียนรู้ได้ดีเพราะนักเรียนได้ฝึกกระทำบ่อย ๆ นักเรียนได้ลงมือกระทำเอง นักเรียนจึงเกิดความสุขสนุกสนานในการทำแบบฝึกทักษะจากปัญหาและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมที่สามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหาการอ่านเขียนสะกดคำผิดพลาดของนักเรียน และพบว่านวัตกรรมที่สามารถช่วยให้นักเรียนเขียนคำที่มีตัวสะกดได้ถูกต้องขึ้นคือแบบฝึกทักษะการอ่าน เขียนซึ่ง นิลาภรณ์ ธรรมวิเศษ (2546: 11) ได้กล่าวว่าชุดฝึกเป็นสิ่งที่จะช่วยเสริมทักษะเกี่ยวกับการเขียนทุกรูปแบบโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเขียนสะกดคำและจากการศึกษาประโยชน์ของชุดฝึก พบว่า ชุดฝึกเป็นส่วนช่วยเพิ่มเติม หรือเสริมหนังสือช่วยเสริม ทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและ ความเอาใจใส่จากครูผู้สอนด้วยและแบบฝึกทักษะช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลเพราะการที่ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้ นักเรียนประสบความสำเร็จช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือจุดบกพร่องของนักเรียนได้ชัดเจนซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันที่นอกจากนี้ จิตรา สมพล (2547: 12) ยังได้กล่าวถึงประโยชน์ของชุดฝึกว่าชุดฝึกเป็นเครื่องมือที่จำเป็นต่อการฝึกทักษะทางภาษาของนักเรียนช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่และไม่เบื่อและยังช่วยให้ครูนักเรียนทราบความก้าวหน้าหรือ

ข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำ ดังนั้นชุดฝึกจึงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

การเขียนภาษาไทยเป็นทักษะสำคัญที่ส่งผลต่อพัฒนาการด้านการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา อย่างไรก็ตาม ปัญหาการเขียนคำภาษาไทยไม่ถูกต้องเป็นอุปสรรคสำคัญที่พบในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งอาจเกิดจากหลายปัจจัย เช่น การขาดความเข้าใจเกี่ยวกับมาตราตัวสะกด การออกเสียงที่ไม่ตรงกับการสะกดคำ และการขาดการฝึกฝนที่เหมาะสม (อรพินท์ ไชยยศ, 2562: 89) ปัญหาที่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Byrne (2005, p. 47) ที่ระบุว่าการเรียนรู้การสะกดคำเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและต้องมีการใช้สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม จากการศึกษาของ จุฑามาศ ศรีคำภา (2563: 102) พบว่า นักเรียนที่มีโอกาสฝึกฝนด้วยแบบฝึกหัดที่เน้นกฎเกณฑ์ของภาษาไทยจะสามารถพัฒนาความถูกต้องในการสะกดคำได้อย่างมีนัยสำคัญ งานวิจัยของ Snowling & Hulme (2011, p. 215) สนับสนุนแนวคิดนี้โดยชี้ให้เห็นว่าแบบฝึกหัดที่เป็นระบบช่วยพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โรงเรียนบ้านสำราญ ตำบลสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร เป็นโรงเรียนที่ประสบปัญหาดังกล่าว โดยครูผู้สอนพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีข้อผิดพลาดในการเขียนคำที่เกี่ยวข้องกับมาตราตัวสะกดเป็นจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชุตินา อีร์ชัย (2561: 76) ที่ระบุว่านักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา มักมีข้อผิดพลาดในมาตราตัวสะกด โดยเฉพาะมาตราแม่กบ แม่กด และแม่กง ซึ่งเป็นกลุ่มคำที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เพื่อแก้ไขปัญหานี้ การพัฒนาแบบฝึกหัดการเขียนคำตามมาตราตัวสะกดจึงเป็นแนวทางสำคัญที่สามารถช่วยให้นักเรียนเรียนรู้การสะกดคำได้อย่างถูกต้องและแม่นยำมากขึ้น (Treiman, 2018, p. 133) โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ชี้ให้เห็นว่า การใช้แบบฝึกหัดที่ออกแบบมาอย่างเป็นระบบสามารถช่วยลดข้อผิดพลาดในการเขียนคำของนักเรียน และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืน ดังนั้น การวิจัยนี้มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาและประเมินผลของแบบฝึกหัดการเขียนคำในมาตราตัวสะกด เพื่อให้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนประถมศึกษา

เพราะฉะนั้น การนำแบบฝึกทักษะและสื่อต่าง ๆ มาช่วยในการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็วและมีประสบการณ์ด้วยตนเองเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการสอนของครูได้เป็นอย่างดีดังที่ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2549: 131) กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะเป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่งคือการให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนเรียนรู้ใน เนื้อหาวิชาได้ดีขึ้นเพราะนักเรียนได้มีโอกาสนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (จิตรัตน์ จุมพลา, 2546, หน้า 21) ที่กล่าวว่า แบบฝึกมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนอย่างมากเพราะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนดีขึ้นสามารถจำเนื้อหาในบทเรียนทำให้เกิดความสนุกสนานขณะที่เรียนทราบความก้าวหน้าของตนเองสามารถนำ แบบฝึกหัดมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองนำมาวัดผลการเรียนหลังจากที่เรียนแล้วตลอดจนทราบข้อบกพร่องของนักเรียนและนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนได้โรงเรียนบ้านสำราญเป็นโรงเรียนที่จัดการสอนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลและชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ผู้ศึกษาในฐานะเป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยได้พบปัญหาในเรื่อง เกี่ยวกับการอ่านและการเขียนคำ คือ นักเรียนมักเขียนคำไม่ถูกต้อง มีความสับสนในการสะกดคำส่งผลต่อการเรียนในเนื้อหาเรื่องอื่น ๆ และส่งผลต่อการเรียนในระดับที่สูงขึ้น จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนให้แก่ นักเรียนเป็นอย่างยิ่งจึงต้องการ

พัฒนาการอ่านและการเขียนให้กับนักเรียนซึ่งเป็นวัยเริ่มเรียนด้วยการสร้างสื่อวัตกรรมการอ่านและเห็นว่าแบบฝึกเสริมทักษะถือเป็นเครื่องมือในการสอนการอ่านและการเขียนที่มีความเหมาะสมกับนักเรียนในระดับชั้นนี้และสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการอ่านและการเขียนจนเกิดความชำนาญสามารถอ่านและเขียนได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว เป็นวิธีที่ช่วยแก้ปัญหาและพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้นักเรียนวิธีหนึ่ง จึงได้สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงมาตรากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในเรื่องการอ่านและการเขียนคำของนักเรียน ให้มีความรู้ ความเข้าใจเกิดทักษะกระบวนการทางการอ่านและการเขียน จึงจะเป็นการยกระดับคุณภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนบ้านสำราญให้สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการแก้ปัญหาการเขียนคำภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนคำในมาตราตัวสะกด โรงเรียนบ้านสำราญ ตำบลสำราญ อำเภอมือง จังหวัดยโสธร
2. เพื่อเปรียบเทียบการเขียนภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านสำราญระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนคำในมาตราตัวสะกด โรงเรียนบ้านสำราญ ตำบลสำราญ อำเภอมือง จังหวัดยโสธร
3. เพื่อเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนคำในมาตราตัวสะกดให้ถูกต้อง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัย ครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงกึ่งทดลอง (quasi-experimental research) วิธีการสืบค้นข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยและคณะได้เลือกใช้วิธีการสืบค้นวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสาร ตำรา หนังสือ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบออนไลน์ (internet online) และผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย (target group)

กลุ่มเป้าหมาย (target group) ที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านสำราญ ตำบลสำราญ อำเภอมืองยโสธร จังหวัดยโสธร จำนวนทั้งสิ้น 14 คน (กลุ่มทดลอง 7 คน กลุ่มควบคุม 7 คน) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้การศึกษาข้อมูลด้วยค่าพารามิเตอร์ (parameters) กับกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด และใช้สัญลักษณ์ทางสถิติในค่าพารามิเตอร์ (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

2. ด้านตัวแปร

1. ตัวแปรอิสระ

1.1 ด้านรูปแบบการเรียนการสอน

1.2 ด้านกิจกรรมการเรียนรู้

1.3 ด้านเครื่องมือและสื่อการเรียนรู้

2. ตัวแปรตาม

2.1 รูปแบบการแก้ปัญหาคำภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนคำในมาตราตัวสะกด

2.2 ประสิทธิภาพของกิจกรรมการแก้ปัญหาคำภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

โรงเรียนบ้านสำราญ ตำบลสำราญ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน เรื่องการสะกดคำ จำนวน 2 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 4 ชั่วโมง

4.2 ชุดกิจกรรมแบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด แม่ ก กา กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิชา ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

4.3 แบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด แม่ กก กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

4.4 แบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด แม่ กบ

5. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การแก้ปัญหาคำภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนคำในมาตราตัวสะกด ได้ทำการสร้างตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

5.1 ศึกษาหลักการและวิธีการสอน โดยใช้เทคนิคการแก้ปัญหาคำภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.2 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านสำราญ ในรายวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยศึกษาสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

5.3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 เรื่องการอ่านจับใจความสำคัญและการสะกดคำยากให้สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาและ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 2 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 4 ชั่วโมง ดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการอ่านจับใจความข่าว แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องการสะกดคำยาก

5.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ และการสะกดคำยากที่ผู้วิจัยสร้าง ขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ตรวจสอบความถูกต้อง ของเนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล ให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

5.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความและการสะกดคำยากไปเสนอ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ในแผนการจัดการเรียนรู้ด้านภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (content validity) จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม การเรียน การสอน การวัดผล ประเมินผล ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (index of item

objective congruence) (Rovinelli & Hambleton, 1977, p.49-60) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนความคิดเห็นในการพิจารณา

6. ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ

ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความและการสะกดคำยาก กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด 2 ชุด ได้ทำการสร้างตามลำดับขั้นตอนดังนี้

6.1 ศึกษาหลักการและวิธีการสร้างชุดกิจกรรม จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.2 ศึกษาเทคนิคการอ่านจับใจความและการสะกดคำยากและสร้างชุดกิจกรรมขึ้นมาให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดและ แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 แผน จำนวน 2 ชุดกิจกรรม รวม 4 ชั่วโมง

6.3 นำชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความและการสะกดคำยากที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ตรวจสอบความถูกต้องของ เนื้อหาสาระ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล ให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

6.4 นำชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความและการสะกดคำยากเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบต่าง ๆ ในชุดกิจกรรมด้านภาษาและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (content validity) จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผล ความชัดเจน ความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และนำข้อมูลที่รวบรวม จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหา ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (index of item objective congruence) (Rovinelli & Hambleton, 1977, p.49-60)

6.5 นำชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความและการสะกดคำยากไปปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการดำเนินการวิจัยต่อไป

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองสอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านสำราญ โดยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้ (ธีรฤติ เอกะกุล, 2543: 78)

1. อธิบายและชี้แจงกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยให้นักเรียนเข้าใจ

2. ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความและการสะกดคำยาก กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย จำนวน 2 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 4 ชั่วโมง

3. เมื่อเสร็จสิ้นการสอนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนทำแบบทดสอบระหว่างเรียน

4. หลังจากดำเนินการสอนครบทั้ง 2 แผน นักเรียนทำการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

5. นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความและการสะกดคำยาก กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

6. เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดนำไปประมวลผลและวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์ความสามารถในการอ่านจับใจความและการสะกดยากโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความและการสะกดยาก โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และการหาค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม E1/E2
3. วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความและการสะกดยาก โดยใช้ค่าพารามิเตอร์ (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)
4. สรุปผลและอภิปรายผล โดยใช้ตาราง และการพรรณนา

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัยที่ 1 เพื่อพัฒนาการแก้ปัญหการเขียนคำภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนคำในมาตราตัวสะกด โรงเรียนบ้านสำราญ ตำบลสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร พบว่า ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความและการสะกดยากเพื่อส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การหาความสามารถในการอ่านจับใจความและสะกดยาก จำนวน 2 ชุดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย พบว่า มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ 100%

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบการเขียนภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านสำราญระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนคำในมาตราตัวสะกด โรงเรียนบ้านสำราญ ตำบลสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร พบว่า 2 ผลการศึกษาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความและการสะกดยากเพื่อส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม E1/E2 = 82.34/84.50

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 เพื่อเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนคำในมาตราตัวสะกดให้ถูกต้อง พบว่า มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ 100% และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความและการสะกดยากเพื่อส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.34$ $\sigma = 0.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ด้านชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ ($\mu = 4.38$ $\sigma = 0.59$) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\mu = 4.39$ $\sigma = 0.52$) ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละด้านดังนี้

ด้านชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความและการสะกดยาก มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นประเด็นเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ชุดกิจกรรมเหมาะสมกับเวลา ($\mu = 4.47$ $\sigma = 0.66$) ชุดกิจกรรมมีเนื้อหาเหมาะสมกับผู้เรียน ($\mu = 4.44$ $\sigma = 0.70$) ชุดกิจกรรมอ่านจับใจความมีความน่าสนใจและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ($\mu = 4.38$ $\sigma = 0.48$) ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความเพิ่มขึ้น ($\mu = 4.31$ $\sigma = 0.58$) และชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความเข้าใจง่าย ($\mu = 4.19$ $\sigma = 0.53$)

ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นประเด็นเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านให้ดีขึ้น ($\mu = 4.38$ $\sigma = 0.65$) สามารถนำไปปรับใช้ในการเรียนวิชาอื่นได้ ($\mu = 4.38$ $\sigma = 0.60$) ($\mu = 4.38$ $\sigma = 0.60$) สามารถอ่านหนังสือได้หลายประเภท ($\mu = 4.31$ $\sigma =$

0.58) ช่วยให้นักเรียนสร้างความรู้ความเข้าใจได้ด้วยตนเอง ($\mu = 4.25$ $\sigma = 0.56$) และเกิดความสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทย ($\mu = 4.19$ $\sigma = 0.53$)

อภิปรายผล

วัตถุประสงค์การวิจัยที่ 1 เพื่อพัฒนาการแก้ปัญหาการเขียนคำภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนคำในมาตราตัวสะกด โรงเรียนบ้านสำราญ ตำบลสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร พบว่า ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความและการสะกดคำยากเพื่อส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การหาความสามารถในการอ่านจับใจความและสะกดคำยาก จำนวน 2 ชุดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย พบว่า มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ 100% ทั้งนี้เป็นเพราะครูได้ใส่ใจการพัฒนา นักศึกษาอย่างต่อเนื่องและเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก มีนักเรียนจำนวนน้อย สามารถดูแลได้อย่างทั่วถึง

สอดคล้องกับการศึกษาของ พรกนก สุวรรณรัตน์ และคณะ (2567) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ ระหว่างก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนโสตศึกษา จังหวัดสงขลา ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาด้านทักษะการเขียนคำพื้นฐาน ภาษาไทย หมวดสัตว์ มีทักษะในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ หลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน ทำให้มีผลรวมจากทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ หลังการเรียนรู้เพิ่มขึ้น และ 2) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินมีปัญหาด้านทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ มีทักษะในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ หลังเรียนรู้โดยแบบฝึกทักษะการเขียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ วจนะ พรสีเกาะ และคณะ (2567) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1” ผลการวิจัยพบว่า การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบ One Group Posttest Only Design มีความมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อ 1) พัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำภาษาไทยโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ที่มีประสิทธิภาพ 80/80 2) ศึกษาความสามารถ ด้านการอ่านและเขียนแจกลูกสะกดคำภาษาไทยโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแบบ PWIM ระหว่างหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 3) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแบบ PWIMกลุ่มเป้าหมายได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 คนโรงเรียนบ้านเลิง จังหวัดขอนแก่น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM 2) แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านและเขียนสะกดคำ และ 3) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบ PWIM มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 87.17/87.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2)

ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.40 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.14 คิดเป็นร้อยละเฉลี่ยเท่ากับ 87.00 และนักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์การวัดความสามารถ คิดเป็นร้อยละ 100 และ 3) นักเรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำภาษาไทยอยู่ในระดับดีมาก

สอดคล้องกับการศึกษาของ ภูริตา สมานิตยัย และคณะ (2567) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง “การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ เรื่อง สระในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ เรื่อง สระในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (2) สร้างหนังสือเสริมประสบการณ์พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ เรื่อง สระในภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ เรื่อง สระในภาษาไทย และ (4) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการใช้นหนังสือเสริมประสบการณ์พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ เรื่อง สระในภาษาไทย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมูลนิธิมหาราช 5 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 27 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์ครูสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา 2) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย 3) แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ 4) แบบประเมินความเหมาะสมของหนังสือเสริมประสบการณ์เรียนรู้ 5) หนังสือเสริมประสบการณ์พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ เรื่อง สระในภาษาไทย 6) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน-หลังเรียน และ 7) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้นหนังสือเสริมประสบการณ์ สถิติที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัยพบว่า 1) มีนักเรียนที่อ่าน และเขียนสะกดคำไม่ได้นักเรียนมาจากต่างพื้นที่ และเป็นชนชาติพันธุ์จึงทำให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนรู้ 2) ได้หนังสือเสริมประสบการณ์พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ เรื่อง สระในภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพ 84.25/86.03 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 3) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ เรื่อง สระในภาษาไทย คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 21.51 คิดเป็นร้อยละ 71.70 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.81 คิดเป็นร้อยละ 86.03 มีคะแนนความก้าวหน้าร้อยละ 14.30 4) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการใช้นหนังสือเสริมประสบการณ์พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำเรื่อง สระในภาษาไทยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 2.83 , S.D. = 0.13) ดังนั้นการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือเสริมประสบการณ์พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำที่สร้างส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำสูงขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบการเขียนภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านสำราญระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนคำในมาตราตัวสะกด โรงเรียนบ้านสำราญ ตำบลสำราญ อำเภอมือง จังหวัดยโสธร พบว่า 2 ผลการศึกษาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความและการสะกดคำยากเพื่อส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม E1/E2 = 82.34/84.50

สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ เบญจพร สร้อยสิริสุนทร และอรนุช ลิ้มศิริ (2567) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สื่อประสมและการสอนตามปกติ” การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อ 1)

สร้างและหาประสิทธิภาพของสื่อประสมวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สื่อประสมและการสอนตามปกติ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 ห้อง คือ ห้องม.3/2 และห้องม.3/3 ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ (1) สื่อประสม เรื่องคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ จำนวน 5 ชุด (2) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสม จำนวน 8 แผน รวม 8 ชั่วโมง (3) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ จำนวน 8 แผน รวม 8 ชั่วโมง และ (4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนข้อสอบปรนัย แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าประสิทธิภาพ E1/E2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่า t-test แบบ Independent ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิภาพของสื่อประสมวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 81.80/81.83 (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง คำที่มาจากภาษาต่างประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สื่อประสมสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ เสาวพา บัวขนาน และกรวิภา สรรพกิจจานง (2567) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง สระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านเพิ่มเติมชุดหนูดีชวนอ่านสระกับการสอนแบบปกติ” การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของหนังสือส่งเสริมการอ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาไทยเรื่องสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปชุดหนูดีชวนอ่านสระของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านเพิ่มเติมกับการสอนแบบปกติ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชมนตรี (ปลื้ม-เชื่อนนกุล) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย Simple Random Sampling ด้วยการจับฉลากโดยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/4 เป็นกลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาไทย เรื่องสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 เป็นกลุ่มควบคุมใช้การสอนแบบปกติเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) หนังสือส่งเสริมการอ่านเพิ่มเติมชุดหนูดีชวนอ่านสระ 2) แผนการสอนเรื่องสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูป และ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนเรื่องสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปเป็นข้อสอบแบบปรนัย 3 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ ที่มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่นและค่าสถิติ t-test Independent Samples ผลการวิจัยพบว่า หนังสือส่งเสริมการอ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาไทยเรื่องสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 81.33/83.56 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอนโดยใช้หนังสือส่งเสริม การอ่านเพิ่มเติมวิชาภาษาไทยเรื่องสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปสูงกว่าที่สอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สอดคล้องกับการศึกษาของ ธรศพร เคยชิน และคณะ (2567) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียน ชั้นปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนาสะไมย์

ตำบลนาสะไมย์ อำเภอมือง จังหวัดยโสธร” การวิจัยครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนาสะไมย์ เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ และกึ่งทดลอง การศึกษาครั้งนี้ใช้ประชากรทั้งสิ้น จำนวน 120 คน มาศึกษาโดยการศึกษาค่าพารามิเตอร์ (parameter) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ทั้งนี้เพราะผู้ให้ข้อมูลสารสนเทศมีจำนวนพอเหมาะและสามารถเข้าถึงได้ทั้งหมด ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียน มีประสิทธิภาพ $(E1/E2) = 84.35/82.88$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยนักเรียนมีคะแนนทดสอบก่อนเรียน เฉลี่ยเท่ากับ 29.20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 48.67 และนักเรียนมีคะแนนทดสอบหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 50.0 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.88 มีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 34.21 ความพึงพอใจของนักเรียน มีอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.02$, $\sigma = 0.72$)

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 เพื่อเสริมทักษะการเขียนภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนคำในมาตราตัวสะกดให้ถูกต้อง พบว่า มีนักเรียนผ่านเกณฑ์ 100% และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความและการสะกดคำยากเพื่อส่งเสริมการอ่าน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.34$ $\sigma = 0.58$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า ด้านชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความ ($\mu = 4.38$ $\sigma = 0.59$) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\mu = 4.39$ $\sigma = 0.52$) สอดคล้องกับการศึกษาของ ณัฐญา เมืองสุข และศิริพร พึ่งเพชร (2567) ที่ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาความสามารถการอ่าน การเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่าน การเขียนสะกดคำภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนาความสามารถการอ่านการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะกับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 3) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะการอ่าน การเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน การเขียนสะกดคำภาษาไทย ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถการอ่าน การเขียนสะกดคำภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง ประชาธิปไตยและเรื่อง ธนุดอกไม้กับเจ้าชายน้อย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาความสามารถการอ่าน การเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และ 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ โดยภาพรวม พบว่า นักเรียนมีความความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ดังนี้ ด้านบรรยากาศการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.27$, S.D.= 0.78) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.4$, S.D. = 0.63) และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.35$, S.D.= 0.62) ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

ครูผู้สอนที่นำชุดกิจกรรมการอ่านจับใจความและการสะกดคำยากไปใช้ในการเรียนการสอน ควรมีความเข้าใจในพื้นฐานการอ่านของนักเรียนเพราะนักเรียนแต่ละคนจะมีพื้นฐานที่ต่างกัน ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรเลือกเนื้อหาหรือบทอ่านที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นเรียนและศักยภาพของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความและการสะกดคำยากกับวิธีสอนตามรูปแบบอื่น เพื่อศึกษาว่าผลที่ได้รับมีความแตกต่างกันอย่างไร

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิการ พวงเกษม. (2534). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วัฒนาพานิช.
- จิตรา สมพล. (2547). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ชุดิมา อีร์ชัย. (2561). บทบาทของแบบฝึกหัดในการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนประถมศึกษา. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ณัฐญา เมืองสุข, & ศิริพร พึ่งเพ็ชร. (2567). การพัฒนาความสามารถการอ่าน การเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ. *Journal of MCU Ubon Review*, 9(3), 447–456.
- ธรรศพร เคยชิน, วิชาชน เทศน์ธรรม, & พิรพงษ์ แสนสิง. (2567). การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทยโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นปีที่ 3 โรงเรียนบ้านนาสะเมย์ ตำบลนาสะเมย์ อำเภอมือ จังหวัดยโสธร. *Journal of MBU Yotsunthon Review*, 1(2), 29–43.
- จิตราตน์ จุมพลา. (2546). การพัฒนาความพร้อมของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกความพร้อมด้านสติปัญญา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธีรวิทย์ เอกะกุล. (2543). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- นิลาภรณ์ ธรรมวิเศษ. (2546). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราแม่กดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- เบญจพร สร้อยสิริสุนทร, & อรุณ ลิ้มตศิริ. (2567). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องคำที่มาจากภาษาต่างประเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สื่อประสมและการสอนตามปกติ. *Journal of Buddhist Education and Research*, 11(2), 175–183.
- พรกนก สุวรรณรัตน์, พิชยากรณ์ พูลเกตุ, & โสภณ ชัยวัฒนกุลวานิช. (2567). การพัฒนาทักษะการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หมวดสัตว์ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน. *วารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สาร*, 26(2), 113–121.

- ภูริตา สมาธิฤทัย, สนิท สัตโยภาส, & ศศิธร อินต๋น. (2567). การสร้างหนังสือเสริมประสบการณ์พัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำเรื่องสระในภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *Journal of MCU Ubon Review*, 9(3), 474–486.
- มนทิรา ภักดีณรงค์. (2541). การศึกษาแบบฝึกกิจกรรมขั้นที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพและความคงทนในการเรียนรู้เรื่องยังไม่สายเกินไป วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วณะ พรสีเกาะ, ัญญลักษณ์ เขจรภักดี, & สมาน เอกพิมพ์. (2567). การพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารบัณฑิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 22(2), 156–167.
- วรรณ แซ่ตั้ง. (2541). การสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). เอกสารประกอบการสอนวิชา 0506703 การพัฒนาการเรียนการสอน. มหาสารคาม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เสาวพา บัวขนาบ, & กรวิภา สรรพกิจจานง. (2567). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการสอนโดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านเพิ่มเติมชุดหนูดีชวนอ่านสระกับการสอนแบบปกติ. *วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*, 14(1), 194–206.
- อรพินท์ ไชยยศ. (2562). การสะกดคำของนักเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Byrne, B. (2005). *Theories of learning and the development of literacy skills*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Tijdschrift voor Onderwijs research*, 2(2), 49–60.
- Snowling, M., & Hulme, C. (2011). *Children's reading and spelling development*. Oxford: Wiley-Blackwell.
- Treiman, R. (1993). *Beginning to spell: A study of first-grade children*. New York: Oxford University Press.